

พระราชบัญญัติ
โรงงาน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยโรงงาน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่โรงงานของทางราชการที่ดำเนินงานโดยทางราชการเพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ แต่โรงงานดังกล่าวต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ว่าด้วย ที่ตั้งของโรงงาน การป้องกันหรือระงับอันตรายที่อาจเกิดหรือเกิดแก่บุคคลหรือทรัพย์สินหรือเหตุรำคาญ การกำจัดสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง หรือการระบายอากาศ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดโรงงานใดๆ ที่มีลักษณะต้องตามที่ระบุต่อไปนี้ ให้ได้รับยกเว้นจากการปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนนอกจากในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันหรือระงับอันตรายที่อาจเกิดหรือเกิดแก่บุคคลหรือ

ทรัพย์สินหรือเหตุรำคาญ การกำจัดสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง หรือการระบายอากาศ คือ

(๑) โรงงานที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาวิจัยสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรม

(๒) โรงงานของสถาบันการศึกษาที่ตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรมนักศึกษา

(๓) โรงงานที่ดำเนินงานเพียงเป็นอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการอื่นซึ่งมิใช่กิจการโรงงาน

(๔) โรงงานที่ดำเนินงานอันมีลักษณะเป็นอุตสาหกรรมในครอบครัว หรือ

(๕) โรงงานที่ดำเนินงานอันมีลักษณะไม่อาจเป็นอันตรายหรือรำคาญแก่ผู้ใด

ประกาศดังกล่าวจะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขด้วยก็ได้

ในกรณีที่เป็นการประกาศให้โรงงานใดได้รับยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาต ให้ถือว่าผู้ประกอบการโรงงานเป็นผู้รับใบอนุญาตในส่วนอื่นที่มีได้รับยกเว้น”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๘ มกราคม ๒๕๑๘

ปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ การตั้งโรงงานจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตตั้งโรงงานจากปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาต

ในการออกใบอนุญาตตั้งโรงงาน ให้กำหนดระยะเวลาการตั้งโรงงานให้แล้วเสร็จเพื่อเปิดดำเนินงานไว้ด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและแบบในการขอรับใบอนุญาตตั้งโรงงานและการออกใบอนุญาตตั้งโรงงาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานขยายโรงงาน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาต

การขอขยายโรงงานและการให้ขยายโรงงาน ตลอดจนการอุทธรณ์คำสั่งไม่ให้ขยายโรงงานให้นำมาตรา ๘ มาตรา ๘

มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔
มาตรา ๑๕ และมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การขยายโรงงานได้แก่

(๑) การเพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักร เพื่อให้กำลังเพิ่มขึ้น ตั้งแต่ร้อยละห้าขึ้นไปในกรณีเครื่องจักรมีกำลังไม่เกินสี่สิบลำหรือกำลังเทียบเท่าไม่เกินสี่สิบลำ หรือเพิ่มขึ้นตั้งแต่สี่สิบลำหรือกำลังเทียบเท่าสี่สิบลำขึ้นไป ในกรณีเครื่องจักรมีกำลังเกินกว่าสี่สิบลำหรือกำลังเทียบเท่าเกินกว่าสี่สิบลำ

(๒) การเพิ่มหรือแก้ไขส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร โรงงานทำให้ฐานรากเดิมของอาคารโรงงานฐานใดฐานหนึ่งต้องรับน้ำหนักเพิ่มขึ้นตั้งแต่ห้าร้อยกิโลกรัมขึ้นไป

ใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงานในส่วนที่ขยายให้มีอายุ เท่ากับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามมาตรา ๑๖”

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน เพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต เครื่องจักรที่ใช้เป็นเครื่องต้นกำลัง หรือพลังงานของเครื่องจักร

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มกราคม ๒๕๑๘

เป็นอย่างอื่นแต่ไม่ถึงขั้นขยาย โรงงาน หรือเพิ่มเนื้อที่อาคาร โรงงานออกไป หรือก่อสร้างอาคาร โรงงานเพิ่มขึ้นใหม่เพื่อ ประโยชน์แก่กิจการของ โรงงานนั้น โดยตรง ทำให้เนื้อที่ของ อาคาร โรงงานเพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไปในกรณีเนื้อที่ของ อาคาร โรงงานมีไม่เกินสองร้อยตารางเมตร หรือเพิ่มขึ้นตั้งแต่ หนึ่งร้อยตารางเมตรขึ้นไปในกรณีเนื้อที่ของอาคาร โรงงานมีเกิน กว่าสองร้อยตารางเมตร ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ยกภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่เพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือ เปลี่ยนแปลงเครื่องจักร หรือเพิ่มเนื้อที่อาคาร โรงงานหรือ ก่อสร้างอาคาร โรงงานนั้นเพิ่มขึ้น แล้วแต่กรณี และต้องปฏิบัติ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือ เปลี่ยนแปลงเครื่องจักร หรือการเพิ่มเนื้อที่อาคาร โรงงานหรือ การก่อสร้างอาคาร โรงงานเพิ่มขึ้นตามประกาศรัฐมนตรีที่ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราช บัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒ ในกรณีผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงาน ตาย ให้ทายาทหรือผู้จัดการ มรดกยื่นคำขอต่อปลัดกระทรวง

หรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตเพื่อรับโอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตาย หรือภายในระยะเวลาที่ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตขยายเวลาให้ตามความจำเป็น ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสิ้นอายุ หากจะประกอบกิจการโรงงานต่อไป ให้ดำเนินการเสมือนผู้ขออนุญาตตั้งโรงงานใหม่

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ทายาท หรือผู้จัดการมรดก ซึ่งเข้าประกอบกิจการโรงงานมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ ให้นำความในสองวรรคก่อนมาใช้บังคับแก่ผู้อนุบาลโดยอนุโลม ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหยุดประกอบกิจการโรงงานทั้งหมดหรือบางส่วน จนกว่าจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้เป็นที่ปลอดภัย หรือเป็นไปตามประกาศของรัฐมนตรี ในกรณีการประกอบกิจการโรงงานอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินหรือในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานไม่ขจัดเหตุรำคาญ ไม่กำจัดสิ่งปฏิกูล ไม่จัดระบบระบายน้ำทิ้งหรือระบายอากาศให้ถูกต้องตามประกาศของรัฐมนตรี”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒

“มาตรา ๓๘ ทวิ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือคำสั่งของปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้จัดการอย่างใดอย่างหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการก่อให้เกิดเหตุรำคาญ หรืออันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน การกำจัดสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้งหรือการระบายอากาศ ถ้าผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานมิได้ยื่นคำร้องขอคำวินิจฉัยตามมาตรา ๓๘ หรือคำร้องนั้นได้

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๘ มกราคม ๒๕๑๘

มีคำวินิจฉัยให้ยกเสียแล้ว และผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ
โรงงานได้รับคำเตือนเป็นหนังสือจากปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่ง
ปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตให้ดำเนินการตาม
คำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้วแต่ยังไม่ปฏิบัติตามคำเตือน
ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบ
อนุญาตมีอำนาจมอบหมายให้บุคคลใดๆ เข้าจัดทำ เพื่อให้การ
เป็นไปตามคำสั่งนั้นได้ ในการมอบหมายให้คำนึงถึงความ
สามารถในการรับภาระของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ
โรงงานนั้น และให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานชดใช้
ค่าใช้จ่ายในการเข้าจัดการนั้นตามจำนวนที่จ่ายจริงและจะเรียก
ร้องค่าเสียหายอย่างใดมิได้”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔
แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ ผู้ใดตั้งโรงงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตั้ง
โรงงานตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๔๔ ผู้ใดประกอบกิจการโรงงานโดยไม่ได้รับใบ
อนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน

สองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานนั้นหยุดประกอบกิจการโรงงานจนกว่าจะได้รับใบอนุญาต”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒

“มาตรา ๔๔ ทวิ ผู้ใดประกอบกิจการโรงงานภายหลังที่ได้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๕ หรือในระหว่างที่ได้มีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือ ภายหลังที่ได้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานนั้นหยุดประกอบกิจการโรงงานจนกว่าจะสิ้นกำหนดระยะเวลาของการสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือโดยตลอดไป แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับ

ไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานนั้นหยุดขยายโรงงานหรือหยุดประกอบกิจการโรงงานในส่วนที่ขยายจนกว่าจะได้รับใบอนุญาต หรือรอลงส่วนที่ขยายในกรณีที่ไม่ได้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๗ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๖ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้เครื่องจักรที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ผูกมัดประทับตราไว้ตามมาตรา ๓๖ (๓) กลับทำงานได้อีก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒

“มาตรา ๔๘ ทวิ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่บุคคลซึ่งปลัดกระทรวง หรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้

ออกใบอนุญาตมอบหมายให้เข้าจัดทำเพื่อให้การเป็นไปตามคำสั่งตามมาตรา ๓๘ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๗) (๘) (๙) (๑๑) (๑๕) หรือ (๑๖) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘ (๖) (๑๐) (๑๒) (๑๓) หรือ (๑๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒

“มาตรา ๕๐ ทวิ ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติว่า การกระทำใดของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเป็นความผิดให้ถือว่ากรรมการหรือผู้จัดการเป็นผู้กระทำ หรือร่วมกระทำด้วย

กรรมการหรือผู้จัดการนั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ สำหรับผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย ”

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓๒ ทวิ) แห่งอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒

“ (๓๒ ทวิ) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานในส่วนที่ขยาย ให้เป็นไปตามอัตราใน (๑๗) ถึง (๓๑) สำหรับส่วนที่ขยาย ”

มาตรา ๑๘ บรรดาโรงงานของทางราชการหรือโรงงานขององค์การของรัฐที่ได้ดำเนินงานโดยทางราชการหรือองค์การของรัฐอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีได้เป็นโรงงานที่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ถ้าประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราช-

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๘ มกราคม ๒๕๑๘

บัญญัตินี้ใช้บังคับ และต้องปรับปรุงโรงงานหรือปฏิบัติการให้
ถูกต้องตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒
ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้นำ
ความในมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราช-
บัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕๗

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๘ มกราคม ๒๕๑๘

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่อง
จากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓๕ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๑๕ ว่าด้วยการส่งเสริมและควบคุมการผลิตและจำหน่าย
น้ำแข็งถูกยกเลิกไป จำเป็นต้องแก้ไขความในมาตรา ๘ และมาตรา ๒๑
แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ เสีย
ใหม่ ประกอบกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒
บางมาตราที่ใช้อยู่ยังไม่รัดกุมและเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน
และเพื่อเป็นการป้องกันขจัด มิให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมและ
พิษภัยอันจะมีผลกระทบกระเทือนต่อสุขภาพและความเป็นอยู่ของ
ของประชาชน ตลอดจนเป็นการทำลายทรัพยากรของชาติ สมควร
แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัตินี้ดังกล่าวเสียใหม่ และเพิ่มกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืน
กฎหมายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น